

Marge amb escales

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Mirambell
Emplaçament	Situat a l'est del nucli.
Alçada:	692

Coordenades:

Latitud:	41.73056
Longitud:	1.4899
UTM Est (X):	374409
UTM Nord (Y):	4620963

Classificació

Número de fitxa	08036 - 153
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX/XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Estructural
Titularitat	Privada
Titular:	4412503CG7241S0001ZG
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dv., 28/06/2013 - 02:00

Descripció

A l'est del nucli de Mirambell es troba una marge amb una característica ben curiosa: unes escales de marge fetes amb carreus de pedra inserits al marge i que sobresurten d'aquest a mode d'escala. La curiositat no rau, en aquesta tècnica constructiva, sinó en la seva localització. Lo més habitual es trobar-ho en camps de conreu i no en un nuclis. Estaven pensades per poder accedir-hi d'un camp a un altre estalviant-se haver de fer un gran tomb per salvar el desnivell. Per regla general sembla ser que eren construïdes en el mateix moment que el marge, havent-hi doncs ja una planificació de com havia de quedar la zona. El marge està fet amb carreus irregulars de pedra en filades horitzontals. Presenta un petit contrafort que servia per contrarestar el desnivell.

Història

La seva construcció requereix d'una tècnica especial que no tothom coneix. No tots podem fer un marge de pedra seca amb garanties que aguantí anys i anys. Abans existien els margeters que eren els especialistes a aixecar marges. No era un ofici tan reconegut com el de picapedrer i més aviat era un complement més dels treballs del pagès. Per aixecar el marge s'utilitzaven les pedres de la zona i les que sortien de despedregar el tros. Les més voluminoses eren transportades o rossegades amb la tirassa i eren les primeres en col·locar-se. Després es continuava amb la resta de pedres, encaixant-les entre elles i falcant-les quan feia falta amb els rebles. Totes servien i eren col·locades sense carejar-les. Amb les més petites es reomplia al darrera. La línia a seguir era normalment adaptable al propi terreny, quan es volia fer el marge recte es feia servir una corda o fil.

La funció dels marges era i és molt diversa si bé la contenció de la terra és la més freqüent

Bibliografia

- MARTÍN I VILASECA, F.; PREIXENS I LLEVADOT, J. (2005). Les construccions de pedra seca. Lleida: Pagès editors.
- MARTÍNEZ, M. (2010). Arquitectura rural. Un patrimoni cultural oblidat. (l'exemple de la Conca de Barberà)Valls: Edicions Cossetània.
- MORA, J. (coord.) (2001). Les cabanes i els marges: 1r Curset d'Estiu sobre Arquitectura Popular, Segarra-Urgell, del 7 a l'11 d'agost de 2000. Cervera: Associació Amics de l'Arquitectura Popular.

